

متن پرسش

باسمه تعالی. سلام علیکم: خبر ناگوار زیر آوار ماندن نزدیک به ۲۰ آتش نشان و احتمالا افراد دیگر در زیر آوار ساختمان پلاسکو در تهران دلها را رنجاند. ۱. آیا جان باختن فردی در سر شغلش مثل آتش نشان، پلیس، برقکار، نیروهای امداد و... واقعا به دور از تعارفات معمول و در معارف دینی در نزد پروردگار شهید است یا تنها یک متوفی است با اجری خاص و نه واقعا شهادت؟ ۲. آیا در تمدن سازی نوین اسلامی در جایی که حفظ جان می تواند در کسب معارف عالیه توحیدی مفیدتر باشد از فداکاری برای حفظ جان مخلوقات دیگر. لازم است انسان صرف تبلیغات رسانه ای و یا جوشش احساسات لحظه ای اینگونه خود را خالی از توحید به آن دنیا منتقل کند؟ شما مستحضرید که بر اثر تبلیغات تلویزیونی خیلی ها اقدام به اهدای عضو بعد از مرگ مغزی می کنند در صورتی که شما به ما چیز دیگری در باب به زحمت افتادن نفس می فرمایید. ۳. معلولان ذهنی که عین ثابته شان همینطور است چه لزومی بر نگهداریشان در منزل است اگر کسی آنها را آسایشگاه بگذارد مگر در نزد پروردگار خاطی محسوب می شود؟ مسائل احساسی به کنار می خواهم حق مطلب معارف در اینگونه موارد خاص را بدانم و گرنه انسان دوستی به جای خود. موفق باشید.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: شهادت در اصطلاحات دینی مربوط به کسانی است که «المقتول فی معركة الحرب» یعنی آنهایی که برای دفاع از کیان اسلامی در مقابله با کفر جان خود را از دست بدهند و شاید از این جهت افرادی که در سؤال می فرمایید شهید می گویند که با فداکاری تمام جهت نجات جان انسانها تلاش کردند.

خدمت به معلولان ذهنی و سالخوردهگان اگر در خانه میسر باشد، برکات خاص خود را دارد و فرشتگانی در آن خانه حاضر می شوند که اگر آنها بروند آن فرشتگان هم خواهند رفت. موفق باشید